בס"ד "הדף השבועי/היומי לתולדותינו"

יום ה', כ' בניסן תשע"ב (12 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואלה ימי השבוע ש-(י)היה...

*היום, יום חמישי, **כ' בניסן** בשנת ה'תרס"ט - [1909-5669] - מתקיימת **הגרלת המגרשים ב**אחוזת בית, מאורע שנחשב כיום ההולדת של תל אביב.*

אירוע הגרלת המגרשים לאחוזת בית (מוכר גם כהגרלת הצדפים) הוא אירוע מכונן בתולדות העיר תל אביב המציין את יום היווסדה.
היום, ב-**כ' בניסן תרס"ט**, לפני 103 שנה [11 באפריל 1909], התכנסו כל חברי אגודת "אחוזת בית" בחולות שמצפון ליפו, על אדמות כרם ג'יבלי שקנו, במטרה מוצהרת להקים את העיר העברית הראשונה. הקרקע שנקנתה חולקה באופן פשוט לחלקות משני צידי רחוב אחד מרכזי, רחוב הרצל, וארבעה רחובות קטנים החוצים אותו. כדי לחלק באופן שוויוני את החלקות בין 66 המשפחות המייסדות, הוחלט לערוך הגרלה.
את ההגרלה אִרגן **עקיבא אריה וייס**, מי שעמד בראש האגודה. ההגרלה נערכה בעזרת שיטה מקורית שהגה צדפים: צדפים כהים וצדפים לבנים עליהם רשם וייס את מספרי החלקות ושמות המשפחות ואלו נבחרו באקראי על ידי ילד. שתי קבוצות הצדפים הוכנסו לשתי קופסאות ובכל פעם שלף הילד צדף אחד מכל קופסה. על פי עדותו של הסופר קדיש יהודה-ליב **סילמן**, הילד היה משה **פוגל**, בנם של אברהם ורבקה פוגל...

לקרוא [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*ומחר, יום ששי, **כ"א בניסן**, (שהוא שביעי של פסח), בשנת ב'תמ"ח [2448] - על פי המסורת, **קריעת ים סוף**, שאפשרה את מעברם של בני ישראל.*

הבוקר אמרנו בתפילה את שירת הים, מה המשמעות של שירה זו, למה אומרים אנו אותה כל יום? מהי בכלל המשמעות העמוקה של קריעת ים סוף, מעבר לנס ההצלה המיוחד שהיה שם?
... קריעת ים סוף היא משהו מאוד מרכזי ביציאת מצרים, וקריעת הים לא באה רק כי היה צורך בכך. יש כאן תהליך שהעם עובר עד לשירת הים, עניינה של שירת הים הוא קבלת עול מלכות שמים, "ומלכותו ברצון קבלו עליהם", וכן מסיימים בשירת הים: "כי לה' המלוכה". "נכון כיסאך מאז"- מאז שירת הים, יש את מושג מלכות ה', אנו כיום ממשיכים עם אותו עול שקיבלנו אז ומקבלים אותו גם היום. ישראל נקראים **עברים** ע"ש אברהם שהיה מעבר אחד וכל העולם מעבר אחר, וכן ע"פ המהר"ל - **ע"ש שעברנו בים סוף**, ואת הכינוי הזה אנו מאמצים כאז כן היום. כל מי שעבר את ים סוף הוא מקושר למסר הזה, ל**עבריות**. וכל יום יהודי שקורא את שירת הים צריך לחוש כאילו הוא עומד על הים. עלינו לזכור שאז הפכנו לעם," היום הזה החילות להיות לעם".

לקרוא [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*שבת קודש, **כ"ב בניסן**, בשנת ב'תפ"ט [2489] - לפי המקרא והמסורת היהודית, יום הקפת חומות **יריחו** **בשביעית והפלתן** בתקופת יהושע בן נון.*

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{44}	(י-ם): 18^{31}	(ת"א): 18^{47}	(חיפה): 18^{38}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{43}	(י-ם): 19^{44}	(ת"א): 19^{47}	(חיפה): 19^{47}

פרשת השבוע: "שְׁמִינִי" [ויקרא ט' 1 – י"א 47]

יום נעים, חג פסח שמח, ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', כ' בניסן תשע"ב (12 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יריחו היתה עיר המבצר הראשית בדרכם של בני ישראל. לפני המלחמה על יריחו הבטיח ה' ליהושע כי יצליח במלחמה:
"ויאמר ה' אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל" [יהושע ו' 2].

לאחר הבטחה כזאת הבעיה אינה האם תיכבש העיר, אלא איך תיכבש. ואמנם, דבר ה' מכתיב את הדרך המדויקת של כיבוש העיר:
"וסבתם את העיר, כל אנשי המלחמה, הקיף את העיר פעם אחת. כה תעשה ששת ימים. ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון, וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים. והכהנים יתקעו בשופרות. והיה במשוך בקרן היובל, כשמעכם את קול השופר, יריעו כל העם תרועה גדולה, ונפלה חומת העיר תחתיה, ועלו העם איש נגדו."
[שם 3-5]

עד כאן ציווי ה'. אבל יהושע מוסיף דבר שה' לא אמר לו:
וְהָיְתָה הָעִיר חֵרֶם הִיא וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ - לַה'. רַק רָחָב הַזּוֹנָה תִּחְיֶה הִיא וְכָל אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבַּיִת כִּי הֶחְבֵּאתָה אֶת הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר שָׁלָחְנוּ. וְרַק אַתֶּם שִׁמְרוּ מִן הַחֵרֶם פֶּן תַּחֲרִימוּ וּלְקַחְתֶּם מִן הַחֵרֶם וְשַׂמְתֶּם אֶת מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל לְחֵרֶם וַעֲכַרְתֶּם אותו.
וְכל כֶּסֶף וְזָהָב וּכְלֵי נְחשֶׁת וּבַרְזֶל קֹדֶשׁ הוּא לַה' אוֹצַר ה' יָבוֹא." [שם 17-19]
כיבושה של יריחו נעשה בדרך נס. הניסיון להסביר את כיבוש יריחו בדרך טבעית אינו רציני. הפסוקים ברורים וחד-משמעיים. סיפור הכתוב אינו מניח אפשרויות לדמיונו של הקורא. בני ישראל מקיפים את העיר פעם אחת בכל יום. אנו יכולים לתאר לעצמנו את חרדתם של תושבי יריחו, הפוחדים מבני ישראל, ורואים אותם מקיפים את החומה, ואת הכוהנים תוקעים בשופרות. וכך יום **שני** ו**שלישי** ו**רביעי** ו**חמישי** ו**ששי**, עד ליום **השביעי**, שבו הקיפו את העיר שבע פעמים. הכוהנים תוקעים בשופרות, העם מריע, והחומות נופלות תחתיהן, כלומר שוקעות באדמה. לו היו נופלות באופן טבעי, קשה היה להסתער אל תוך העיר.

מדוע היה כיבוש יריחו בדרך נס, דבר שלא היה בכיבוש הערים האחרות בארץ-ישראל? קשה להשיב על השאלה, אבל אפשר לשער: בני ישראל פורצים בכיבוש יריחו את "**מנעולה של ארץ-ישראל**". כיבוש יריחו הוא הכיבוש הראשון, והוא יטביע את חותמו על כיבוש הארץ. וכיבוש זה אינו נעשה בידי אדם. כיבוש זה - כולו נס, כולו בידי ה'. הוא ממשיך לימים אחדים את ההנהגה בדרך של נס שישראל זכו לה בתקופת הנדודים במדבר ובמעבר הירדן, נס המראה כי יש יד המכוונת את תולדות ישראל ואת כיבוש ישראל.

עכשיו גם מובן מדוע מצווה יהושע את העם להחרים את שלל יריחו. בדרך כלל מותר ללוחמים לקחת שלל מן הערים שהם כובשים. יש גם נהלים קבועים בחלוקת השלל. אחד מהם קובע, למשל, כי הלוחמים מתחלקים בשלל עם החיילים המשובצים בתפקידים לא קרביים. כיבוש יריחו שונה. זהו הכיבוש הראשון, ויהושע מצווה על העם שלא לקחת מאומה משלל יריחו ולהקדיש את שלל העיר לאוצר בית ה'...

לקרוא [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום ראשון, **כ"ג בניסן**, בשנת ה'תרפ"א -[1921-5681] - **פרוץ** **פרעות תרפ"א**, שבהם נעשו מעשי אלימות של ערבים נגד יהודים בארץ-ישראל ובמהלכם נרצחו 43 יהודים.*

ערביי המזרח התיכון התקוממו נגד השלטון הבריטי־צרפתי באזור, וביקשו לסלקם ולקבל עצמאות. שר המושבות הבריטי דאז, וינסטון צ'רצ'יל, כינס ועידה בקהיר במטרה להגיע להסדר ולהרגיע את

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{44}	(י-ם): 18^{31}	(ת"א): 18^{47}	(חיפה): 18^{38}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{43}	(י-ם): 19^{44}	(ת"א): 19^{47}	(חיפה): 19^{47}

פרשת השבוע: "שְׁמִינִי" [ויקרא ט' 1 – י"א 47]

יום נעים, חג פסח שמח, ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', כ' בניסן תשע"ב (12 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הרוחות. צ'רצ'יל גם הגיע לארץ-ישראל לביקור. כשביקר בארץ-ישראל במרץ 1921, פנתה משלחת מטעם הוועד הפועל הערבי לצ'רצ'יל בבקשה לבטל את הקמת הבית הלאומי שהובטח בהצהרת בלפור, להפסיק את כניסת היהודים לארץ-ישראל ולהקים בארץ ממשלה לאומית ערבית. בתגובה לדרישה של המשלחת הערבית הודיע צ'רצ'יל כי ממשלת בריטניה מחויבת לעם היהודי לפי הצהרת בלפור.

במרץ 1921 חודשה ביפו פעילותו של העיתון "פלסטין" שהסית נגד היהודים והתנגד למדיניות הבריטית בשאלה זו.[1] הסכמת הבריטים להופעת העיתון הביאה את מנהיגי הערבים למסקנה כי הממשלה איתם. דבריו של צ'רצ'יל על הצורך להיזהר מכניסתם של יסודות קומוניסטים ארצה עוררה את המסיתים לקשור את מעשיהם עם פעולה אנטי קומוניסטית. להערכתם ה"בולשביזם" שהביאו היהודים ממזרח אירופה היה אמור לעורר אהדה לערבים בקרב חוגים שמרניים בבריטניה.

ב-1 במאי 1921 (**כ"ג בניסן**, יום למחרת אסרו חג פסח) התקיימה בתל אביב תהלוכת פועלים מטעם אחדות העבודה שקיומה אושר על ידי מושל יפו. אותה שעה יצאה מנווה-שלום, על גבול שכונת מנשייה, קבוצה של חברי המפלגה הקומוניסטית (מופ"ס) נושאים כרזות עם סיסמאות מהפכניות ביידיש. עוזר המושל אסר עליהם ערב קודם לצאת להפגנה, אך הם יצאו להפגין חרף ההוראה. שתי הקבוצות התנגשו והחלו חילופי מהלומות. המשטרה הבריטית הפרידה בין הניצים והחלה לרדוף אחרי הקומוניסטים שברחו לכיוון נוה שלום וליפו.

מקובל היה שתהלוכת הקומוניסטים שקראו לערבים להתקומם נגד "הכידונים הבריטים" שימשה עילה למסיתים...

לקרוא [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום שני, **כ"ד בניסן** בשנת ה'תרע"ב – **לפני 100 שנה**(!), [1912-5672] -הונחה **אבן היסוד לטכניקום** של חיפה, שיהפוך אחרי שנים ל**טכניון**.*

בשנת 1901 קמה בברלין שבגרמניה "חברת עזרה של יהודי גרמניה" (בקיצור "עזרה"). לחברת עזרה היו שתי מטרות: לעזור ליהודי מזרח אירופה ולקדם את התרבות הגרמנית אצל היהודים שמחוץ לגרמניה. בחודשים ספטמבר-דצמבר 1907 סייר מייסד "עזרה", **ד"ר פאול נתן**, בארץ-ישראל כדי לראות את בתי הספר ש"עזרה" הקימה. בזמן שהייתו בישראל עלה בדעתו רעיון להקים מוסד לימודי עליון במתכונת של בית ספר טכני, שיהיה גולת הכותרת של פעולתה החינוכית של "עזרה".

יוזמתו של נתן נבעה משינויים שהתחילו להתרחש באזור. האימפריה העות'מאנית ששלטה בארץ-ישראל באותה תקופה פיגרה מהבחינה הטכנולוגית אחרי אירופה. באותה עת התחילה הממשלה הטורקית ליזום עבודות פיתוח גדולות ונזקקה להרבה עובדים טכניים. עובדים כאלה לא היו בסביבה משום שלא היה שום בית ספר טכני בכל האימפריה העות'מאנית ולכן היה צורך להביא עובדים טכניים מחוץ לאימפריה.

נתן קיווה שיהודים בוגרי בית הספר הטכני החדש יתקבלו לעבודה בפרויקטים הטכנולוגיים החדשים, וכך:

1. ישתפר מצבם הכלכלי של יהודי ארץ-ישראל
2. הכלכלה הגרמנית תזכה לעזרה עקיפה, משום שכל המכשור, וחלק מחומרי הבנייה והידע ההנדסי, ייובאו מגרמניה
3. יהודים יוכלו ללמוד בארץ-ישראל מקצועות טכניים, אותם נאסר עליהם ללמוד במקומות רבים במזרח אירופה
4. יותר יהודים ירצו לעלות לארץ-ישראל.

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{44}	(י-ם): 18^{31}	(ת"א): 18^{47}	(חיפה): 18^{38}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{43}	(י-ם): 19^{44}	(ת"א): 19^{47}	(חיפה): 19^{47}

פרשת השבוע: "שְׁמִינִי" [ויקרא ט' 1 – י"א 47]

יום נעים, חג פסח שמח, ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', כ' בניסן תשע"ב (12 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

נתן תכנן ששפת הלימוד בבית הספר הטכני תהיה גרמנית, כיוון שכל ספרי הלימוד עתידים היו להיות בגרמנית, והציוד שבו עתידים היו התלמידים להשתמש הגיע מגרמניה (כי מימון בית הספר הגיע מחברת עזרה הגרמנית). בשנת 1908 פנה נתן בבקשת סיוע ל**דוד ויסוצקי**, בנו של זאב קלונימוס ויסוצקי שהיה ממנהיגי חובבי ציון, ומייסד חברת "תה ויסוצקי". ויסוצקי התחייב לתרום 100,000 רובל להקמת בית הספר הטכני ומאה אלף רובל נוספים חמש שנים מאוחר יותר. אחד העם, שהיה ידידו של קלונימוס ויסוצקי, היה שותף במשא ומתן והצליח להכניס להסכם סעיף המבטיח את האופי היהודי של המוסד.

ב-29 במרץ 1908 חתמו ויסוצקי ואחד העם בברלין על התעודה לייסוד "קרן ויסוצקי" של חברת עזרה לשם הקמת בית ספר טכני בארץ-ישראל. אחרי חשיבה ממושכת הבין נתן שהמקום הטוב ביותר לבית הספר הטכני הגבוה הוא חיפה. על אף שחיפה בתקופה העות'מאנית הייתה עיר קטנה עם 20,000 תושבים, מתוכם רק 2,000 יהודים, היו לה יתרונות אחדים...

לקרוא [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום שלישי, **כ"ה בניסן** בשנת ה'תשכ"א – [1961-5721] נפתח **משפט אייכמן** בירושלים.*
משפטו של אייכמן, שבשנים 1961-1962 נערך בירושלים, ריתק את שימת-ליבו של הציבור בישראל, ועורר התעניינות רבה בעולם כולו. היתה זו הפעם הראשונה שפרשת שואת יהודי אירופה נחשפה בפני גוף משפטי מוסמך על כל פרטיה, שלביה והיבטיה.
עיתונאים רבים הגיעו מארצות רבות לירושלים לסיקור המשפט, והציבור בארצות העולם עקב בדריכות אחרי מהלכו וכן התנהלו סביבו דיונים בנושאים שונים ומגוונים, ובהם המישור המשפטי, החברתי, החינוכי, הפסיכולוגי, הדתי והפוליטי.
עם הבאתו של אייכמן לארץ, הוצא נגדו צו מעצר כדין בידי שופט, ותוקף הצו הוארך מדי פעם בפעם. את החקירה המשטרתית ערכה יחידה מיוחדת שהוקמה לשם כך (לשכה 06) ועבודתה ארכה כ-9 חודשים. בסיום החקירה, ביום ה' באדר תשכ"א (21 בפברואר 1961) חתם היועץ המשפטי לממשלה, **גדעון האוזנר**, על כתב האישום נגד אייכמן...

לקרוא [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום רביעי, **כ"ו בניסן** בשנת ה'תשט"ו – [1955-5715] - נפטר **אלברט איינשטיין**, הוגה **תורת היחסות**.*
אלברט איינשטיין היה גדול המדענים של המאה העשרים ואולי של כל הזמנים והתהילה שלו נגזרת מהישגיו במדע. עם זאת, הייתה הערכה רבה לאישיותו גם מחוץ לעולם הפיזיקה והעמדות שהביע במגוון נושאים עוררו עניין והייתה להן השפעה. במאמרים רבים, בחילופי מכתבים עם בני דורו, בהופעות פומביות ובפעילות ציבורית הוא הביע את דעתו על נושאים כמו לאומיות ולאומנות, מלחמה ושלום, דת ומוסר. הוא פעל ללא לאות למען כבוד האדם וחירותו ותקף כל צורה של הפליה. במסגרת זו, תופשת מקום מרכזי ומתמשך ההזדהות שלו עם גורל העם היהודי והתייחסותו לשאלות מרכזיות כמו האנטישמיות, ערכי היהדות, הלאומיות היהודית, המפעל הציוני והקמת האוניברסיטה העברית.
במכתב לדוד בן-גוריון משנת 1952, שבו דחה בצער את ההצעה להתמנות לנשיאה השני של מדינת ישראל, מעיד איינשטיין על עצמו: "היחסים שלי עם העם היהודי הפכו לקשר האנושי החזק ביותר שלי מאז נהייתי מודע למצבנו

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{44}	(י-ם): 18^{31}	(ת"א): 18^{47}	(חיפה): 18^{38}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{43}	(י-ם): 19^{44}	(ת"א): 19^{47}	(חיפה): 19^{47}

פרשת השבוע: "שְׁמִינִי" [ויקרא ט' 1 – י"א 47]

יום נעים, חג פסח שמח, ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', כ' בניסן תשע"ב (12 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המסוכן בין אומות העולם." הביטוי המובהק ביותר ל"קשר האנושי' הזה התחיל כשב- 1919, הוא הביע תמיכה בתנועה הציונית, בעקבות פנייה של מנהיגי התנועה בגרמניה אשר נשלחו אליו על ידי חיים וייצמן.

לקרוא [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

בפרשת "**שמיני**" שאותה אנו קוראים השבת,

" וַיִּקְחוּ בְנֵי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֵן אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ עָלֶיהָ קְטֹרֶת וַיַּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם. וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמֻתוּ לִפְנֵי ה'. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לֵאמֹר בִּקְרֹבַי אֶקָּדֵשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶכָּבֵד וַיִּדֹּם אַהֲרֹן." [ויקרא י' 1-3]

תגובתו יוצאת-הדופן של אהרון הכהן בפני מותם הטראגי והפתאומי של שניים מארבעת בניו (הנותרים: אלעזר ואיתמר) בשעת חנוכת המשכן [!], מהווה את הרקע למאמר הבא:

= ... תמיד היו קשות לי פרשות ספר 'ויקרא' העוסקות בעבודת הקרבנות. מהר מאד העין פוזלת לה לרש"י, תרה אחרי רעיון נאה, או האוזן עוקבת בקפדנות יתר אחר בעל הקורא – אולי ימעד בקריאתו. אך הכתוב עצמו נותר מרוחק. מהי סיבת ריחוק זה? תשובות שונות אפשר להעלות לשאלה זו ואתמקד באחת מהן.
מעיון בתורת הקרבנות, צף ועולה חסר גדול – **למה לא מדברים**? למה הכל נעשה בשתיקה שכזו? וכי אין מקום לתפילת הודיה עם הקרבת קרבן תודה, או לוידוי דברים בעת הקרבת החטאת? למה התורה מתמקדת רק בפרטי עבודת הכהן וכמעט שלא מוסרת בידינו טכסט אותו יש לומר?
גופה של השאלה מצביעה על תופעה. אמנם היתה שירת הלויים ושירתם נשתמרה בספר תהלים, אך הם היו רק מחוץ למקדש עצמו, בקודש פנימה היה חלל של דממה. עבודות המקדש נעשו ללא תוספת של דיבור, לא בעת העלאת הנרות במנורה, לא בעת סידור לחם הפנים או הקטרת הקטורת. ואף בחוץ, הכהנים עצמם עסקו בעבודה מעשית. את הדיבור הם השאירו ללויים. הכהנים – **שתקנים גדולים היו**, הלכו הם בדרך אביהם – דרך "וידום אהרן".
מה פשר תופעה מתמיהה זו? למה לא לדבר, להתפלל, תופעה כל-כך מתבקשת וטבעית לאדם העומד לפני אלוקיו? והשאלה מובילה להבנה האחרת: וכי יכול אדם הנפגש עם אלוקיו בכל הדרו וגודלו, לומר דבר מה? וכי יש ערך למלים אל מול חוויית אמונה של א-ל אדיר רם ומתנשא? וכי יש מלים לתארו? האם לא כל מילה רק תצמצם ותקלקל? במחשבה נוספת, דווקא הדיבור נתפס כאבסורד.

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{44}	(י-ם): 18^{31}	(ת"א): 18^{47}	(חיפה): 18^{38}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{43}	(י-ם): 19^{44}	(ת"א): 19^{47}	(חיפה): 19^{47}

פרשת השבוע: "שְׁמִינִי" [ויקרא ט' 1 – י"א 47]

יום נעים, חג פסח שמח, ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', כ' בניסן תשע"ב (12 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

... [נראה] כי ההתמקדות בעבודה הפיזית במעשה הקרבן, דווקא עבודה כעבודת עבד לפני רבו, נעדרת הבנה וטעם נעדרת פנייה בדברים – היא הביטוי הנעלה ביותר והמתבקש בשעת מפגש שכזה. ואולי דבר זה הוא הקשה כל-כך לנו, האדם המודרני, שחי את חייו ברעש מתמיד במלל אין סופי. קשה לנו לצייר את העוצמה **האדירה** של חוויית אמונה שכזו לה זכו הכהנים בבית המקדש. ושמא קריאה ונסיון לדמיין ולו במקצת את אותה חויית האמונה תהפוך אותנו לקצת פחות דברנים, קצת יותר ענווים ותחזק בקרבנו געגוע לבית מקדש בו –"לְךָ דֳמְיָה תְהִלָּה" [תהלים ס"ה 2] [עלון "שבתון", גליון 361]

==========

בברכת חג פסח ושמח ושבת שלום ומבורך לכל משפחת קוראי ה**דף** ☺,
ברכה ומרדכי

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת החג	(ב"ש): 18^{44}	(י-ם): 18^{31}	(ת"א): 18^{47}	(חיפה): 18^{38}
צאת השבת	(ב"ש): 19^{43}	(י-ם): 19^{44}	(ת"א): 19^{47}	(חיפה): 19^{47}

פרשת השבוע: "שְׁמִינִי" [ויקרא ט' 1 – י"א 47]

יום נעים, חג פסח שמח, ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל